

Resultat som det ærede Medlem fra Mid-
delfart ved sine Dplysninger havde bragt
tilveie.

Saa er der blevet talt en Del om Suk-
kerfatten. Det foreligger ikke for Dieblisset,
men jeg vil dog sige, som det ærede Med-
lem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Ham-
merich) sagde, at Sukker ganske vist er et
udmærket Næringsmiddel, men nogen abso-
lut Nødvendighedsartikel er det ikke. Jeg
taler af Erfaring. I min Ungdom, til mit
30te Aar, har jeg egentlig ikke nydt andet
Sukker, end hvad der var i andre Nærings-
stoffer. I alle vore vegetabiliske Næringsstoffer,
og saa Mælk, er der mere eller mindre Suk-
ker; det er mere for Velsmagen end for Nød-
vendigheden, at man bruger saa meget Suk-
ker. Vi levede den Gang ligesaa sundt, da
vi ikke havde Sukker, som nu. Jeg vil i
denne Forbindelse sige, at i Byerne, hvor
Mælken er saa dyr, kan der sikkert være større
Nødvendighed for Sukker, end paa Landet,
hvor Mælken havees forholdsvis billig. Der-
for sukker man Sukker, det er behageligt,
det er velsmagende for visse Slags Mad, og
derfor er det naturligt, at man ønsker at
bruge det, men nogen absolut Nødvendighed
er der ikke derfor, naar der ellers er gode
sunde Stoffer i andre Fødevarer. Hvad Ho-
vedspørgsmaalet angaar, som den ærede sidste
Taler drog frem, om at anvende Pengene di-
rette til den ubemidlede Befolkning i Stedet
for at lade dem gaa i Kommuneskassen, saa
tror jeg, at det ret beset vil komme noget
nær ud paa Et; thi støtter man direkte ved
Sygekasser, Alverdomsforsørgelse, Hjælp ved
Ulykkestilfælde Befolkningen med de Bidrag,
der her er Tale om, saa vil den ikke trænge
saa meget til Fattighuset, saa vil det dog
alligevel komme de kommunale Statteydere
til Gode, selv om det kun lidet undes dem
fra en vis Side. Det vil en Gang komme
dertil, og jeg tror heller ikke, der er nogen
Uret deri.

Svendsen: Debatten om det forelig-
gende Lovforslag lader til at trække ganske
betydelig ud, men jeg skal gjøre Mit for at
gjøre mit Bidrag saa kort som muligt, navn-
lig da ærede Medlemmers Taalmodighed vist
nok snart slipper op. Der fremkom imidler-
tid i Gaar om denne Sag forskellige Yttrin-
ger, og der blev gjort forskellige Ansuelser
gjældende, som jeg for mit Vedkommende ikke
kan billige, og som jeg i alt Fald ikke kan
lade gaa umodsagte hen. Der var allerførst
den Udtalelse fra det ærede Medlem for Ma-
ribo Amts 2den Valgkreds (L. Larsen), som
der er blevet henvist til adskillige Gange i
Dag. Jeg staar her i det særegne Tilfælde,

at jeg ser mig nødsaget til at staa paa et
Standpunkt, der er helt modsat det, jeg ellers
staar paa i mit private Liv, nemlig at for-
svare Folket, i hvert Tilfælde en Del af
Folket, Syberne, overfor Beskyldningen om
det overdrevne Drikkeri, som det ærede Med-
lem for Maribo Amts 2den Valgkreds op-
rullede for os. Ellers staar jeg ikke paa
den Side, men er ofte mange Gange bleven
beskyldt for at bruge Overdrivelser i mine
Ansuelser og Ytringer overfor Drickespørgs-
maalet, overfor hele denne Sag. Men jeg
maa indrømme, at jeg aldrig har vovet
at komme med en saa dristig Paastand
som denne, at Folket — ja jeg skalde vel ikke
bruge det Udtryk — at Folket i den Grad
soler sig i Drikkeriet, at en Mandsperson nyder
intil i 1. Tønde Brændevin om Aaret. Jeg
tror imidlertid ikke, at det er Tilfældetovre
i Sylland, jeg er overbevist om, at der ikke
findes et eneste Sognd, hvor der bliver druk-
ket saa meget Spiritus, som det ærede Med-
lem nævnte. Paa den anden Side er jeg
det ærede Medlem taknemmelig for, at han
fremkom med det. Jeg tvivler nemlig ikke
om, at det forhold sig saaledes, jeg fjender
det ærede Medlem personlig, siden vi ere
komne sammen her, og han gjør det Indtryk
paa mig, at han mener, hvad han siger, og
er overbevist om, at det forhold sig saale-
des; men som Arbejder i Totalafholdssagen
maa jeg sige ham Tak for denne Udtalelse,
da det giver os en hyderligere Berettigelse for
vor Paastand om det store Drikkeri, som
findes her i Landet, saa i den Retning kan
jeg være glad ved det. Der kan vist ikke
være Tale om, at der er noget Overdrevent
i, hvad han sagde, eftersom han selv gif over
til at forsvare det, idet han sagde, at det
ganske vist var en stærk Brug, men
der kunde ikke være Tale om, at det
var Misbrug; han mente, det var en Nød-
vendighedsartikel, som ikke kan undværes, og
det var en Nødvendighedsartikel navnlig for
os Danske. Det vil jeg protestere imod paa
det Bestemteste, det er ikke nogen Nødven-
dighedsartikel. Den bruges jo ikke af Folk,
der ere med i den Sag, som jeg arbejder for,
Totalafholdssagen, og vi mange Tusinder
her i Landet ere Beviser for, at det er ikke
nogen Nødvendighedsartikel, men Noget, som
meget godt kan undværes. Jeg synes, at vi
maa staa som levende Beviser herfor, og jeg
er overbevist om, at Flere og Flere ville
komme til det Resultat, at det ikke er nogen
Nødvendighedsartikel.

Jeg skal dog ikke komme videre ind paa
dette, men derimod paa noget Andet, som
fremkom, nemlig at det var vigtigt at lægge
Skatter paa Folkets Laster. Det er for saa